

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per
Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum,
quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia
Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 808. An & unde sit religionum diversitas, & quotuplicis generis eæ
sint.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](#)

nem, professio autem non fiat nisi per vota solennia; hoc enim, si absolute intelligendum velint adversarii, referendum ad tempora antecedentia citatam Constitutionem Gregor. XIII. postquam non bene ex eo infertur, quod non etiam fiat verus Religiosus emissione votorum simplicium, item quod status Religiosus, qui constituitur per vota solennia, sit longe perfectior, quam qui constituitur per vota simplicia; quia magis stabiliter se quis per ea tradit Religioni, & arctius ei, adeoque & servitio Dei astringitur. nam id verum de majore aliqua perfectione accidentaliter & extrinseca, non vero de intrinseca & essentiali requisita ad statum Religiosum perfectione.

Quæst. 808. An & unde sit Religiosum diversitas & quotuplicis generis esse sint?

1. **R**esp. Ad primum: tametsi Religiosi Ordines omnes convenient essentialiter, hoc est in iis, quæ spectant ad essentiam statutus Religiosi, nimirum in emissione trium votorum, & tendentia ad perfectionem, qui est finis principalis & idem omnium, ut Suar. Tom. 4. derelig. tr. 9. de variet. relig. L. 1. c. 1. num. 3. Less. L. 2. c. 41. num. 16. accidentaliter tamen plurimum differunt, tum ex fine particulari, cuique ordini ex institutione illius proprio, tum ex mediis particularibusque exercitiis diversis, quibus unaquaque utitur ad tria vota substantialia observanda, finemque tam principalem quam particularem consequendum melius. D. Thom. 2. 2. q. 188. a. 1. Suar. L. c. Less. L. c. n. 17. Pirk. b. t. n. 20. unde

2. **R**esp. Ad secundum primò: alia est Religio contemplativa seu monastica, quæ ex prima sua institutione ac fine particulari exercet se in contemplatione rerum divinarum; alia activa, quæ principaliter instituta & ordinata ad opera charitatis & misericordia, sive spiritualia, sive corporalia exhibenda proximo, alia mixta, quæ præterquam quod meditationi seu contemplationi dedita, occupatur in operibus caritatis præsertim spiritualibus, seu procuranda salute animarum, docendo, concionando, Sacraenta administrando, atque ex hoc discrimine major minorve Religionum perfectio desumitur juxta D. Thom. 2. 2. q. 188. a. 1. & Canonistas. in c. sane. b. t. cum vita contemplativa sit melior atque perfectior activa juxta illud Christi: *Illaria optimam partem elegit.* & vita mixta preferatur vita contemplativa, & activa seorsim sumptis, ut D. Thom. L. c. a. 6. Secundò Religiones dividuntur in Clericales, Monachales, Mendicantes, Militares. Clericales sunt, quæ principaliter ordinantur ad chorum divinaque officia exactè peragenda, vel ad salutem animarum procurandam. Monachales, quæ per se primò ad istiusmodi ministeria Clericorum non ordinantur, sed vitam purè contemplativam & solitariam profertur. D. Thom. L. c. q. 189. a. 8. ad 2. Suar. 10. 4. derelig. tr. 9. L. 1. c. 7. num. 6. ut constat ex caus. 16. q. 1. Mendicantes, quæ vi instituti sui paupertatem in communione se contantur nulla possidentes bona immobilia, ex incertis eleemosynis & largitionibus fidelium, sive sponte, sive mendicato factis viventes, quales de jure communis antiquo approbati Ordines sunt Eremitarum S. Augustini, Prædicatorum, Minorum, Carmelitarum prout confat ex c. unic. §. sane. de Religios. dom. in 6. et si aliis earum aliquæ de facto tale genüs paupertatis ex privilegio Sedis Apostolicæ, vel etiam consuetudine, tacito Papæ scientiis & tolerantis consensu approbata, non servent & nihilominus inter Ordines Mendicantes numerentur, ita Suar. L. 11. c. 8. num. 3. & 4. Azor. p. 1. L. 12. c. 23. q. 8. Pirk. b. t. num. 22. atque ita in specie Societas Jesu declaratur esse Ordo verè ac propriè mendicans per Bullam Pii V. quæ edita anno 1571. 7. Julii. incipit. *Dum indefinitè idque non tantum ex privilegio, sed ex vi instituti sui juxta quod, ut dicitur in cit. Bulla. bona immobilia possidere nequit, ut id indubitatum de Societate professâ ex confirmatione instituti Societatis, facta à Paulo III. anno 1540. & Bulla Julii III. de anno 1562. idemque disponitur de Coadjutoribus in constitutionibus Societatis. p. 6. c. 2. num. 4. quin & Societatem, prout complectitur scholasticos degentes in Collegiis, habentibus bona immobilia, redditus & census studentium necessitatibus & usibus applicandos, esse Ordinem propriè Mendicantem variis rationibus confirmat.* Pirk. num. 22. vers. solum ergo. Quarum ea est primaria, ex qua ferè ceteræ deducuntur, nimirum, quod una eademque Religio non possit esse simul diversorum Ordinum, & diverso jure censeri, ne alias potius esset multiplex; scholastici autem unâ cum professis & coadjutoribus formati constituant unam Societatem. Unde non possunt scholastici Societatis dici esse Ordinis mendicantis, sumptuaria denominatione à potiore parte totius corporis, & eam non impediens uno ejus membro seu parte integrali. v. g. in praesente hoc vel illo collegio, & scholasticorum congregatione, habente redditus & bona stabilia. Fagn. in c. in presentia de prob. in 6. num. 81. juncto num. 113. & 114. Pirk. b. t. num. 23. Porro de Ordinibus Mendicantibus in particulari, quo tempore & à quibus singuli instituti, ad quos tanquam principales reducantur, & quorum regulis tantur. vide apud Barbos. Jur. Eccles. L. 1. c. 41. à num. 20. & Reiffenst. b. t. a. 34. Militantes, quæ tribus votis substantialibus editis, vi proprii instituti per se primò ordinantur ad militandam pro defensione Christianæ Religionis & Ecclesiæ. quales sunt Melitenses, seu Sancti Joannis Hierosolymitani, Teutonici & similis, quorum professos esse verè ac propriè Religiosos, cum communis Theologorum tenent Rodriq. qq. reg. tom. 1. q. 5. Mirand. man. præl. to. 1. q. 10. a. 4. conc. 3. Reiffenst. b. t. num. 31. cuius contrarium dictum est supra de quibusdam aliis ordinibus militaribus, servantibus ex instituto non nisi castitatem conjugalem. sunt & quædam aliae Religiones hospitalariae, quæ emissis tribus votis substantialibus, vi instituti sui ordinantur per se primò ad exercendam hospitalitatem, curando, excipiendo peregrinos gratis ex mera caritate erga Deum & proximos de quibus Pirk. b. t. n. 24. remittens ad D. Th. 2. 2. q. 188. a. 2. incorp.

Quæst. 809. Quinam capaces, & quinam incapaces ingredi Religionem?

1. **R**esp. Religionem ingredi, seu Religiosi fieri possunt Christiani omnes, qui ex natura rei aut jure non prohibentur. Et quidem ex natura rei prohibentur infantes, furiosi & amentes; quippe qui propter defectum usus rationis, & qui nunc supponit, consensu & deliberationis vota religiosa emittere non possunt. D. Tho. 2. 2. q. 189. a. 5. Sanch. L. 5. mer. c. 4. num. 53. cum communis Qualiter vero, dum quis sanæ mentis ingressus religionem, tempore Novitiatûs incidit in furorem, tempus furoris computetur in anno Novitiatûs ex Sanch.